

besværliggjøre Omsætningen. Paa denne Tanke, der jo er fuldstændig berettiget, støtter Forf. sit Forslag om en radikal Omdannelse af hele Beskatningsvæsenet, særligt sit Forslag om Indførelsen af en eneste Skat, en Skat paa Kapitalen. Men i det foreliggende Værk optage Afsnittene om Kommunikationsvæsenet afgjort den største Plads, og først henimod Slutningen kan Forf. ikke længere modstaa Fristelsen til at kaste sig i Armene paa sin gamle Kjærlighed, Kapitalskatten.

E. de Laveleye: Quelques considérations sur la constitution belge. Bruxelles, 1880. Muquardt (23 S.)

Danner Indledningen til det af Th. Juste udgivne Festskrift «le Congrès National de Belgique» 1830—31. Skildrer i korte Træk, hvorledes den belgiske Forfatning er et Resultat af en Overenskomst mellem de to gamle Fjender: de Liberale og Katholikerne. Belyser Spørgsmaalet, om der overhovedet er Rimelighed for, at Friheden kan slaa Rod i et katholsk Folk. Viser Forfatningens Forhold til Germanismen og Protestantismen. Kriticerer enkelte Punkter i den belgiske Forfatning: den Inkonsekvens, at den, uagtet den skiller Kirken fra Staten, ikke har gjort Præsternes Betaling til en Privatsag; dens uheldige Census-Bestemmelser, og dens uheldige Gjennemførelse af Tokammerssystemet. Anerkjender forøvrigt et Første-Kammers Berettigelse, og at «le suffrage universel» ikke er tilraadelig, saalænge der ikke findes nogen «instruction universelle». — Som Alt hvad der udgaar fra Emile de Laveleyes Pen klart og elegant.

R. v. Kaufmann: Die Vertretung der wirthschaftlichen Interessen in den Staaten Europas. Berlin, Springer. 1879. (535 S.).

Bogens største Afsnit, det andet (S. 177—426) indeholder en Samling af Love, Forordninger og Statuter vedrørende de i Europas vigtigste Stater bestaaende Organer for de økonomiske Interesser. Lovene meddeles i tysk Oversættelse, hvilket er at

misbillige, da den originale Text af de fleste af de Læsere, Bogen vil finde, ubetinget vil blive foretrukken. De meddeles derhos undertiden i Udtog, men ofte i mindre heldige Udtog, d. v. s. i Udtog, hvor man ikke kan se, hvad der er Lovens Ord, og hvad Hr. Kaufmanns. — Paa Basis af dette andet Afsnit gives der i Bogens første Afsnit en Fremstilling af den økonomiske Interesserepræsentation i de forskjellige europæiske Lande. I den historiske Fremstilling savnes Ligelighed. Værre er det, at den ikke er fejlfri. — Tredje Afsnit (S. 427—444) giver en Fortegnelse over Handels- og Industriamterne i Tyskland, Østrig, Ungarn, Frankrig, Italien, Holland, England og Belgien. — Fjerde Afsnit (S. 445—513) anbefaler og motiverer en Reform af de tyske Handelskamre og Dannelsen af et nationalekonomisk Senat. I to Tillæg følge Udkast til en Lov om «Volkswirtschaftskammern» og til Lov om Oprettelsen af et «Volkswirtschafts-Rath» for det tyske Rige. — Heri Adskilligt, om hvilket der kan tvistes, men i ethvert Fald interessant.

En Bog som Kaufmanns kunde være særdeles nyttig, — hvis den var nøjagtig og paalidelig. Anm., der har gennemgaaet den omhyggeligt, beklager imidlertid at maatte tilstaa, at Bogen ikke blot er rig paa Trykfejl men ogsaa paa andre Unøjagtigheder i det Faktiske. Som «Kildeværk» bliver Bogen derved mindre brugbar; vi maa fremdeles ty direkte til Kilderne.

Dr. Max Weigert: Der volkswirtschaftliche Senat. Berlin, Simion. 1880. (32 S.)

Dette lille Skrift — der først er kommet mig i Hænde, efter at min Artikel om økonomiske Regeringsautoriteter i Tidsskriftets forrige Hefte var trykt — er et Vidnesbyrd om det Uheldige i, at vigtige Spørgsmaal gjøres til **Partispørgsmaal**; ifølge sin økonomiske Partistilling anser Dr. Max Weigert sig forpligtet ikke blot til at skrive imod det «nationaløkonomiske Senat» men til at undlade at anføre, hvad der dog taler for dette. Med andre Ord: hans Skrift er ikke saa meget en samvittighedsfuld Undersøgelse, men snarere et Prokuratorindlæg. Dette er Følgen af den Maade, hvorpaa